Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36640
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

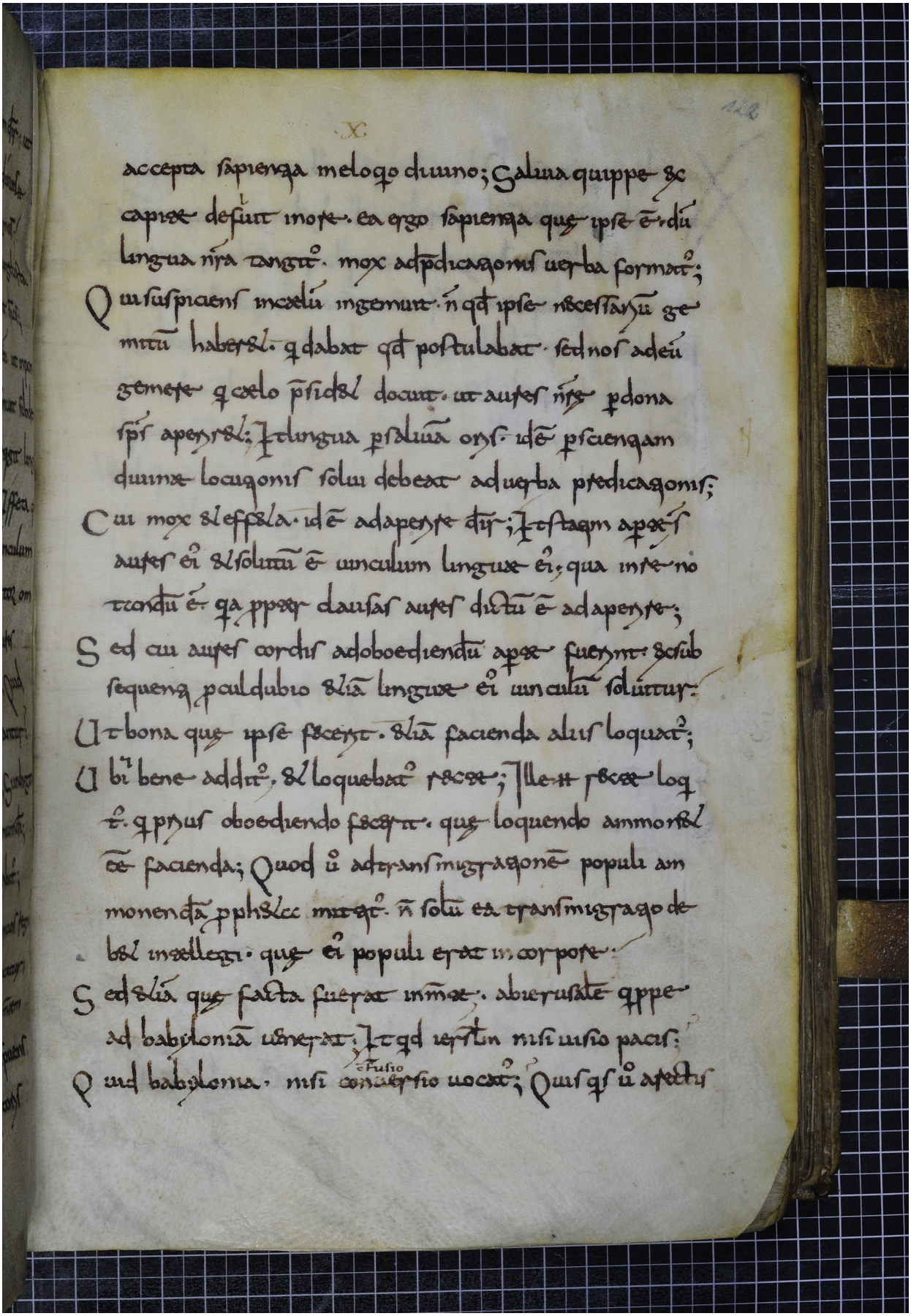

X.

accepta sapienqa meloqo diuino; Saluua quippe sc
capisse desiuit inore. ea ergo sapienqa que ipse e. du
lingua nra tangitur. mox adpdicaqonis uerba format;
Qui suspiciens incelu ingemuit. n qd ipse nscessariu ge
mitu haberet. q dabat qd postulabat. sed nos adeu
gemere q celo pcidet docuit. ut autes nre pdona
spi aperiret; Et lingua psaluua oris. id e pscienqam
diuine locuqonis solui debeat ad uerba predicaqonis;
Cui mox et effata. id e ad aperire dit; Et statim aperis
autes ei et solutu e uinculum lingue ei. qua inte no
tendu e. qa ppter clausas autes dictu e ad aperire;
Sed cui autes cordis ad oboediendu aperte fuerint. et sub
sequenq pculdubio et lia lingue ei uinculu solutur.
Ut bona que ipse fecerit. et lia facienda alis loquat;
Ubi bene addit. et loquebat recte; Ille ut recte loq
t. q prius oboediendo fecerit. que loquendo ammonet
ee facienda; Quod u ad transmigraqone populi am
monenda pphetec mirat. n solu ea transmigraqo de
bet intellegi. que ei populi erat in corpore.
Sed lia que facta fuerat in me. abiecusate qppe
ad babilonia uenerat; Et qd iertin nisi uisio pacis;
Quid babilonia. nisi confusio uocat; Quis qs u aspectus